

lige Bygningsinspektører, ingen som helst Indflydelse har paa Bygningsomkostningernes Størrelse. Men derfor har jeg ikke det mindste at indvende imod, hvad den højtærede Indenrigsminister har bebudet, at overveje en anden Lønningsform, som kan være mere tilfredsstillende baade for Bygningsinspektørerne og for Staten.

Efter denne Indledning gik det ærede Medlem Hr. Brorsen over til at gøre op det forløbne Aar, og idet han tog sit Udgangspunkt i sin Tale ved Finanslovbehandlingen, sagde han, at der var fuld Overensstemmelse mellem det, Venstre sagde ved Begyndelsen af denne Samling, og det, det har gennemført, nu da vi staaer ved Slutningen. Men naar man ser paa Venstre og i det hele taget Flertallet her i Salen, maa man nødvendigvis lægge Udgangspunktet for Bedømmelsen af Flertallets Handlinger noget tilbage, thi vi kendte jo alle de dæmpede Toner, som var kommet ind i deres Instrumenter ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, Toner, som adskilte sig i høj Grad fra de Toner, hvorunder de var rykket frem til Valgkamp og Valgsejr. Hvis man tager Aaret som en Helhed og ikke kun taler om det sidste Halvaar, maa jo Opgørelsen over, hvad man fra Oppositionens Side lovede og sagde, og hvad man nu som Regeringsparti siger og har holdt, blive formet noget anderledes, end den højtærede Ordfører kunde gøre det. Jeg skal nu ikke komme langt ind paa det — det bliver der Lejlighed til at drøfte andre Steder ogsaa —, men jeg skal overfor den højtærede Ordførers Bemærkninger sige et Par Ting.

Som det første og væsentligste Udbytte af den nuværende Regerings Styre fremhævede han, at den havde bragt Orden i Kaos. Den Anmærkning, jeg har at gøre til denne Udtalelse, er den, at den højtærede Regering bragte Orden i den Forstyrrelse, den selv havde tilvejebragt. Den Forstyrrelse, som fandtes i April Maaned, var tilvejebragt af den nuværende Regering, og det er ikke underligt, at den ophørte, saa snart den nuværende Regering var kommet til Magten. De syndikalistiske Eksportstrejker, som fandt Sted, havde opnaaet deres Formaal, den Gang de havde berøvet det store Socialdemokrati Indflydelse paa Regeringen, saa det var ikke saa underligt, at der kom Orden, saa snart Formaalet med Uordenen var opnaaet.

Dernæst skulde den højtærede Ordfører gaa videre, og saa viste det sig, at

efter at han havde prist den Orden, som var opnaaet, maatte det første Ord, han nævnte, være Ordet: Arbejdsløshed. Var det dette, Ordenen skulde tilvejebringe? Nej, det var Arbejdsro og Arbejdsmod og Arbejdsvillighed og forøget Produktion. Alt dette var det, Ordenen skulde opnaa. Men hvad var det, den højtærede Ordfører maatte nævne som Resultat af dette Aar? Det var Arbejdsløshed, den største Arbejdsløshed, vi nogen Sinde har haft, Produktionsstandsning i Stedet for Produktionsforøgelse, Erhvervsdepression i Stedet for Erhvervsopgang, Industrikrise. Om denne sidste udtalte den ærede Ordfører for Venstre, at den skulde vi kæmpe os igennem. Jeg har ikke Indtrykket af, at den højtærede Regering kæmper sig gennem denne Krise. Jeg har det Indtryk, at det er den højtærede Regerings Opfattelse, at gennem denne Krise maa man lade sig drive paa en Strøm; hvorhen man saa kommer, maa Skæbnen afgøre. Naar den ærede Ordfører betegner dette som Regeringens Holdning, er jeg ikke i Stand til at anvende dette Ord deroverfor. I den Sommer, som vi nu gaar i Møde, vil nu ogsaa disse Forhold udvikle sig. Lykkeligtvis synes det, som om Arbejdskampen, den store Arbejdsstrid, vil blive afløst af Overenskomster, og da vil jo det danske Samfunds økonomiske Tilstand endelig træde frem. Da vil man se, hvad der er foregaaet, hvad der har været Produktionstaktik, og hvad der er Udtryk for Produktionens virkelige Vilkaar. Da vil man erfare, hvorledes den danske Industri kan virke under de Overenskomster, der nu afsluttes med Arbejderne, hvilken Arbejdsløshed der ikke har været en absolut Nødvendighed, og hvilken Arbejdsløshed der er en afgjort Nødvendighed. Og da beklager jeg meget, at Regeringen nu tager Afsked med Rigsdagen og alene vil staa overfor dette store Problem, uden at den har givet Rigsdagen nogen Meddelelse om, hvorledes den ser paa dette Forholds Udvikling. Jeg haaber, at nogen yderligere Oplysning maa fremkomme gennem denne Debat. Ogsaa i den Henseende vil jeg gerne minde den højtærede Regering om, at Rigsdagen vedbliver at være til og kan indkaldes, hvis Forholdene udvikler sig saaledes, at nødvendige Forhandlinger maa føres og nødvendige Afghørelser træffes.

Til sidst sagde den ærede Ordfører nogle Ord om den almindelige Politik, som var ført, og gentog de uødkelige Sandheder om, at Statsvirkomhederne maa